

[Finansministeren.]

Spil o. lign., som maa ske ud fra moralske Betragtninger kan være mindre heldige. Dette Synspunkt vil jeg fremhæve, idet jeg beder Formanden undskylde, at jeg ikke bad om Tilladelse til at anføre dette Citat af, hvad det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen udtalte her i Tinget den 21. Januar d. A. — længere er det ikke siden, det ærede Medlem fremsatte dette Synspunkt her. Dette Synspunkt, som jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ikke er gaaet fra, vil jeg gerne give Tilslutning til ved en Lejlighed som denne.

Tipsforslaget har gennemgaaet en grundig Behandling i det Udvalg, der har været nedsat. Jeg fremsatte i sin Tid Forslaget med den Bemærkning, at det var til fri Forhandling, og dermed var udtrykt, at Regeringen eller jeg personlig ikke havde til Hensigt at gøre det til noget Kabinet-anliggende. For en Ordens Skyld — man kan ikke være for forsigtig — vil jeg gerne have Lov at understrege den Betragtning, saaledes at det ikke bagefter skal kunne bebrejdes mig, hvis Udfaldet bliver anderledes; end jeg venter, at jeg ikke omgaaende pakker mine Klude sammen og viger for en anden.

Der er i det Udvalgsarbejde, som er foregaaet, efter mit Skøn sket en grundig Kulegravning af hele Problemet, som nu engang ligger for, og der er i de Oplysninger, som er indhentet i Sverige og Norge, synes jeg, skabt et rimeligt Udgangspunkt for Behandlingen af den Foranstaltning, der her er bragt i Forslag. Jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft bekræfte, at det er Hensigten, at der i de nærmere Bestemmelser, som fastsættes, hvis dette Forslag gennemføres, finder en Maksimering af Gevinsternes Størrelse Sted.

Saa vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen. Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, hvis Forslag jeg har genfremsat med enkelte Ændringer — det ærede Medlem kan kalde dem væsentlige; jeg kan kalde dem uvæsentlige —, har i Dag angrebet mig temmelig kraftigt; bl. a. for min Stilling i Udvalgsarbejdet, men ogsaa paa et enkelt Punkt for selve den Formulering af Lovforslaget, der gaar ud paa at foreslaa et Statsselskab. Da jeg afbrød det ærede Medlem, der talte om Socialisering — jeg er klar over, at man, naar Radioen er aaben, indlader sig paa mange Banaliteter, men jeg havde ikke troet, at det ærede Medlem vilde gøre det —, da jeg afbrød det ærede Medlem og sagde, at dette Forslag var det ærede Medlems eget Forslag, han har selv

fremsat det for Rigsdagen med 70 pCt.s Flertal for Staten i kapitalmæssig Henseende, svarede det ærede Medlem, at det var tilladt at blive klogere. Det gælder os alle sammen, det er naturligtvis tilladt at blive klogere. Spørgsmaalet er bare, hvor længe det varer, inden denne Klogskab kommer, og hvornaar Opfattelsen skifter. Det ærede Medlem havde eet Standpunkt for 1 Aar siden, et tilsvarende Standpunkt i Januar, oven i Købet af Slutningen af Maanednen, den 21. Januar, og endelig er det ærede Medlem i Løbet af de Maaneder, der er gaaet siden, blevet saa meget klogere, at han nu maa fraraade Forslaget her.

Jeg advarer Tingets Medlemmer mod at følge det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvornaar det ærede Medlem føler sig foranlediget til at gøre en ny Bekendelse om, at han har opnaaet endnu mere Klogskab, der foranlediger ham til at vende tilbage til det oprindelige. Derfor maa jeg advare imod, at man lægger afgørende Vægt paa, hvad det ærede Medlem i denne Henseende har sagt. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, der selv har forelagt dette Lovforslag, stod op og sagde: Jeg er blevet betænkelig ved mit Forslag, og jeg vil ikke medvirke til det, men at det ærede Medlem skal optræde som Venstres Hovedopponent mod det Forslag, han selv har forelagt, det kan maa ske andre, navnlig de, i hvis Kram det passer, synes er en smuk Gestus, der vidner om store og smukke Karakteregenskaber, men jeg melder mig ikke blandt dem. Jeg vilde have foretrukket, at det ærede Medlem havde holdt sig mere stillfærdig i sin Tilbagetrækning fra sit oprindelige Standpunkt fremfor at gaa ind som Hovedangriber paa et Omraade, hvor han selv har været Hovedforslagsstiller. Det gør mig ondt, at jeg maa føle mig berettiget til at svare det ærede Medlem saa skarpt, men jeg synes, det er en saadan Oplægning, at han giver mig Ret hertil.

Det fremgaar af det ærede Medlems Betragtninger, at jeg skal have præsteret overfladiske Besvarelser, at jeg skal have været direkte uvillig til at gaa ind paa at give Udvalget de Oplysninger, det maatte ønske. Der foreligger her en Betænkning paa 67 Sider, som jo oven i Købet kun repræsenterer en Del af Materialet, hvis vi tager de Resolutioner med, der har været forelagt Udvalget. Jeg har bestræbt mig for at give Udvalget alle de Oplysninger, som det overhovedet kunde faa, og der er kun paa et Punkt i Udvalget over for mig rejst kritiske Bemærkninger paa Grund af